

הוא דרך משל וחיידה, אבל מה שכתוב בתורה והשבתי חיה רעה מן הארץ הלא זו נבואת משה, וזוה לא שייך לומר שהוא משל וחיידה.

ויש להוסיף על הדברים, דלכאורה היה אפשר לומר דאף דנבואת משה אינה במשל זהו דוקא לגבי ראיית הנבואה דיליה, אכן כשצא לומר לישראל יתכן שפיר לומר דרואה הוא זאת במשל וחיידה, וא"כ א"א ליישב כן את הרמז"ס. אולם זה אינו, דהרמז"ס שם בהמשך דבריו כתב וז"ל 'הוא שהתורה מעידה עליו במראה ולא בחידות שאינו מתנבא בחידה אלא במראה שרואה הדבר על בוריו' ע"כ, הרי דאף להתנבא לאחרים אינו מתנבא במשל.

ועי' במדרש ל"ב מדות דר"א בנו של ריה"ג דאיתא שם 'וכן אתה מוצא נביאים וכתובים שדברי משלים הם, דד"א בדברי קבלה אבל בדברי תורה ומצוה אי אתה יכול לדורשן מלשון משל, חוץ משלשה דברים וכו' ע"ש, הרי דאין משל בתורה.

ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו וגו' (כו, ח)

פירש"י 'וכי כך הוא החשבון וכו' אלא אינו דומה מועטין העושין את התורה למרובין העושין את התורה' ע"כ. ז"ב דהלא החמשה שרודפים הם חלק מכל הניצור שעושין את התורה, וכן מאה, וא"כ מה מקום יש לחלק בין חמשה למאה.

כדאיתא בתענית (כג, א), אלא הן הן הדברים דהולך בדרך זו אפילו אילני סרק מוציין לו פירות. ולזה יזכו כל עם ישראל צימות המשיח, דעי' ברמז"ס (פ"ט מתשובה ה"ב ופי"ב ממלכים ה"ד) דעיקר מעלת ימות המשיח הוא להיותם פנויים מכל טירדה ועסקים בתורה ובחכמה ללא טירדות והפרעות, וממילא יתקיים כולם מידת רשע"י ואף אילני סרק יוציאו להם פירות.

והשבתי חיה רעה מן הארץ וגו' (כו, ו)

כתב הרמז"ס (פי"ב ממלכים ה"א) 'אל יעלה על לב שצימות המשיח יבטל דבר ממנהגו של עולם וכו' אלא עולם כמנהגו נוהג, וזה שנאמר ציטעיה וגר ואב עם כבש וגמר עם גדי ירצן משל וחיידה, ענין הדבר שהיו ישראל יושצין לבטח עם רשעי עכו"ם המשולים כחב ונמר וכו' ע"כ ובהשגת הראצ"ד כתב וז"ל 'א"א והלא בתורה והשבתי חיה רעה מן הארץ' ע"כ.

וביישוב דעת הרמז"ס שמעתי (אולי צ"ס מרן ז"ל) לפ"ד הרמז"ס (פ"ז מיקוה"ת ה"ו) שכתב 'ומה הפרש יש בין נבואת משה לשאר נביאים וכו' כל הנביאים ע"י מלאך לפיכך רואים מה שהם רואים במשל וחיידה, משה רבינו לא ע"י מלאך וכו' ונאמר ותמונת ה' יציט כלומר שאין שם משל אלא רואה הדבר על בוריו בלא חידה ובלא משל' ע"כ. ולפ"ז י"ל דמה שנאמר ציטעיה